

Sygn.akt I Cz 60/13

POSTANOWIENIE

Dnia 15 marca 2013r.

Sąd Okręgowy w Elblągu I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Teresa Zawistowska

Sędziowie: SO Aleksandra Ratkowska (spr.)

SO Arkadiusz Kuta

po rozpoznaniu w dniu 15 marca 2013r. w Elblągu

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa T. M.

przeciwko A. L.

o zapłatę

na skutek zażalenia pozwanego

na postanowienie Sądu Rejonowego w Ostródzie

z dnia 11 grudnia 2012r., sygn. akt I Nc 1456/12

p o s t a n a w i a:

uchylić zaskarżone postanowienie.

Sygn.akt I Cz 60/13

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 11 grudnia 2012r. Sąd Rejonowy w Ostródzie odrzucił zarzuty pozwanego A. L. od nakazu zapłaty wydanego przez ten Sąd w dniu 13 listopada 2012r. w uwzględnieniu powództwa T. M..

W uzasadnieniu wskazano, że odpis nakazu zapłaty wraz z odpisem pozwu oraz pouczeniem o sposobie wniesienia zarzutów został pozwanemu prawidłowo doręczony w dniu 20 listopada 2012r. Pozwany wniósł zarzuty po terminie, bo w dniu 5 grudnia 2012r.

Zgodnie z art.494§1 kpc sąd odrzuca zarzuty wniesione po upływie terminu lub z innych przyczyn niedopuszczalne, jak również zarzuty, których braków pozwany nie usunął w terminie, wobec czego orzeczono jak w sentencji.

Pozwany wniósł zażalenie na to postanowienie domagając się jego uchylenia i zasądzenia od powoda na rzecz pozwanego kosztów postępowania zażaleniowego.

Skarżący zakwestionował stanowisko Sądu pierwszej instancji co do tego, iż w sposób prawidłowo doręczono mu nakaz zapłaty. Podniósł, iż przesyłka zawierająca nakaz została skierowana na wskazany przez powoda adres – (...), (...)-(…) M., jednakże z nieznanymi powodów została doręczona pod adresem G. Nr 1 , (...)-(…) M., a jej odbiór pokwitował

C. G., który określony został przez doręczyciela mianem „szwagier”, co jest niezgodne z prawdziwym stanem rzeczy. Wyjaśnił, że C. G. jest jego znajomym, na którego posesji przechowuje maszyny i urządzenia rolnicze; nie jest to osoba uprawniona do odbioru kierowanej do pozwanego korespondencji sądowej. Jednocześnie ujawnił skarżący, iż z powodów rodzinnych od około roku nie mieszka pod adresem wskazanym w pozwie i wynajmuje mieszkanie w P.. Skarżący podniósł, iż w sytuacji, gdy doręczyciel nie zastał pozwanego pod adresem zameldowania, powinno dojść do zastosowania procedur przewidzianych w art. 138§1 kpc i 139§1 kpc. Wskazał skarżący, iż z treścią nakazu zapłaty zapoznał się w dniu 21 listopada 2012r., kiedy zjawił się na posesji C. G. i ten przekazał mu przesyłkę z sądu.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie pozwanego należało uznać za usprawiedliwione.

Ujawnione w sprawie okoliczności dotyczące doręczenia pozwanemu odpisu nakazu zapłaty z 13 listopada 2012r. wraz z pouczeniem o zarzutach, w tym te, które ustalono w toku postępowania zażaleniowego, nie pozwalają na stwierdzenie, iż przesyłkę tę doręczono w sposób prawidłowy i zgodny z obowiązującą regulacją prawną w tym zakresie.

Urząd Pocztowy w P. na zapytanie Sądu Okręgowego wyjaśnił, że A. L. jest zameldowany pod adresem (...), (...)-(...) M., ale pod tym adresem nie zamieszkuje. C. G. jest zameldowany i zamieszkuje pod adresem G.-B. 1, (...)-(...) M.. A. L. nabył od C. G. gospodarstwo pod adresem G.-B. 1 i prosił, aby korespondencję kierowaną do niego oraz jego żony zostawiać u C. G., w związku z czym przedmiotową przesyłkę doręczono w dniu 20 listopada 2012r. tej osobie. Ten sposób postąpienia doręczyciela nie znajduje uzasadnienia w przepisach o doręczeniach (art.131 i n. kpc). W szczególności naruszone zostały reguły postępowania dotyczące wypadku, gdy doręczający nie zastanie adresata w mieszkaniu, kiedy to można doręczyć pismo sądowe dorosłemu domownikowi, a gdyby go nie było – administracji domu, dozorca domu lub sołtysowi, jeżeli osoby te nie są przeciwnikami adresata w sprawie i podjęły się oddania mu pisma (art.138§1 kpc). C. G., któremu doręczyciel doręczył przesyłkę adresowaną do pozwanego nie był żadną z wymienionych osób, w szczególności nie był domownikiem, ponieważ ma inne miejsce zamieszkania.

W tym stanie rzeczy brak było podstaw do zakwestionowania stanowiska skarżącego, iż przesyłkę faktycznie otrzymał w dniu 21 listopada 2012r., co przesądza o uznaniu, iż zarzuty od wydanego w sprawie nakazu zapłaty nadane przesyłką pocztową z 5 grudnia 2012r. zostały wniesione w terminie przewidzianym w art.502§1 kpc.

Mając powyższe na uwadze Sąd Okręgowy orzekł jak w sentencji na podstawie art.386§1 kpc w zw. z art.397§2 kpc w zw. z art.13§2 kpc.